

Sáng nay, tôi b c ra kh i tr i giam v i t gi y Ra Tr i có d u son đ chói và vài ch c ngàn tỉ n l phí đi đ ng do Tr i c p đ tr v quê quán. Sau tròn sáu năm kh n đ n trong lao tù v i b n án k t t i buồn l u do ông quan Tòa có khuôn m t đ y th t nung núc tuyên án năm đó, gi i tôi đang kh i s làm quen v i không khí t do bên ngoài nhà tù.

Bu i sáng, tr i mát, ánh m t tr i đang le lói h ng Đông, s ng đêm óng ánh còn đ ng trên nh ng v t c xanh hai bên v đ ng. R ng cây tr c m t, sau l ng dày đ c, b ng bít bao trùm muôn ngàn bí n. Tôi b c t ng b c thoãn thoát trên con đ ng đ t t Tr i ra đ n đ ng l n. Ni m vui n r trong tôi t lúc b c ra kh i c ng tr i giam, gi nh h t h ng, kh ng l i trên t ng b c chân. B t ch t tôi c m nh n nh ng b c chân c a mình th t vô đ nh. V đâu bày gi ? Câu h i nh thôi thúc, tìm ki m đ t gi i đáp.

Tôi m côi m t tu i lên m i. Cha tôi qua đ i khi tôi v a trong tù h n hai năm. Ch ng tôi đành đo n b tôi cô đ n trong nhà tù, đi l y m t ng i đàn bà khác ngay khi cha tôi v a n m xu ng. Hai đ a con th đang gánh ch u s c ép k m k p c a m t ng i đàn bà l b t chúng g i b ng m , đói khát, rách r i, không tình th ng. Th là xong m t gia đình h nh phúc mà tr c đây tôi c vun vén, b i đ p b ng công s c c a tôi. Nh ng ngày m i vào tù, tôi mong ngày v ghê g m. Th ng con, nh ch ng, lo l ng cha già. Mong t ng ngày, mong t ng đêm, mong nh ng đ p l l n đ may ra đ c gi m án, đ c phóng thích, đ c v s m v i gia đình. R i sau đó, ni m c mong không còn n a. Tình c m tr nên chai đá, m t ni m tin, t ng lai đã b h a táng. Tôi đã nh mu n l trong tù, t năm này đ n năm khác, đ n măn cu c đ i và mong đ c ch t r c xác trong b n b c t ng đ đ n t i. V y mà h v n th cho tôi v , l y c là tôi đã măn h n tù. Măn h n tù thì ph i v , không ai thêm nh t tôi thêm m t ngày nào t n c m, t n g o, m c dù tôi đã ph i c t l c lao đ ng h ng ngày đ n b h i tai đ h thu l i nhu n trên m hôi n c m t c a tôi.

Ni m b i r i kh c kho i ch ng bi t đi đâu, v đâu càng ray r t không đ nh h ng khi chi c xe đồ v a ng ng l i trên đ ng l n. M t thôi thúc ch t đ n, nh m t cái máy tôi v i b c lên xe đồ quy t v quê n i có ch ng con c a tôi đang s ng.

Hai ngày đêm thay đ i chuy n xe tôi v đ n quê nhà v a lúc tr i s m t i. Tôi t t qua nhà, và đ ng bên ngoài hàng rào nhìn vào. Nhà c a c a tôi, nh ng gì bên trong, bên ngoài v n còn đó, quen thu c nh in do bàn tay tôi làm nên. M hỏi, n c m t, công s c v i s gan đ , l l m trong nh ng chuy n hàng l u đ có đ c nó đang hi n di n tr c m t tôi, đ r i tôi ph i tr m t giá r t đ t b ng sáu năm tù tan nát h nh phúc. Nhìn vào bên trong nhà, đèn sáng r c r . Ch ng tôi đang ng i tr c mâm c m bên c nh m t ng i đàn bà tr mà anh đã r c nó v chi m lĩnh ngôi nhà này nhi u năm nay. Hai ng i đang ăn t i, trò chuy n r t là vui v , thân m t. Hai đ a con tôi ng i cách đó không xa, m i đ a b ng m t t c m v i chi c mu ng và đang xúc c m đ a lên mi ng l ng l ng i nhai th t bu n hiu nh hai pho t ng, ch ng n c i, ch ng nét sinh đ ng. Nhìn chúng m tong teo, không m c áo, ch đ c m i chi c qu n xà lỏn che thân. Tôi g c đ u xu ng hàng rào, n c m t dàn đ a l ng tròn. Nhà c a, ch ng, con tôi đó sao tôi c m th y cách xa nghìn trùng. Sáu năm tr i xa cách, hình nh tôi đã tr nên xa l đ i v i h r i sao ? Tôi

không còn đ s c đ với đôi bàn tay g y đ n con tôi, ch ng tôi.
Sáu năm đi qua, con tôi có l n, nh ng cái l n c a da b c x ng, đ n đ n, khù kh và ng ngáo
bên c nh ng i cha không tròn trách nhi m và m t ng i đàn bà khác. Tôi ch a ch t h n. Tôi
còn s ng và tr v , nh ng tr c b i c nh này tôi đâu còn m t giá tr nào, vì b n thân tôi hi n t i
v n ch a có đ c m t ch đ ng chân trong đêm nay. Tôi đang b t n th ng cùng c c. Tôi
c m th y b t l c t t cùng. Tôi c đ ng chôn chân c nh hàng rào trong m t c m gi ác, cho đ n
khi con chó ng i th y mùi ng òi l , chu m v phía tôi s a m lên. Tôi b n lo n m i s c nh r i
ch p cho ng t ng b c đi, lòng rã r i n ng ch i. Đi đâu ? Nh ng tôi ph i đi. Tôi l m l i đi trong
đêm t i nh m t k c p đang tìm đ ng t u thoát sau khi hành đ ng t i ác. Đ u óc tôi điên
cu ng, tuy t v ng t t cùng.

C th tôi b c nhanh v phía bi n nh m t bóng ma tr i trong bóng đêm. Bi n u t i, đen xì,
mênh mông tr c m t. Sóng bi n rì rào nh đang h p t u m t thiên tr ng ca êm ái, b t
t n...Đôi chân kh ng khiu c a tôi ch m vào n c bi n, l nh ng t...C th tôi l i h i h p trong
kh i n c đen s i tr c m t...N c t chân lên b ng, đ n ng c, qua kh i đ u..tôi h t h ng...Đôi
m t tôi hoa lên nh ng đom đóm... T ng đ t sóng nh i tôi lên xu ng và nh n chìm tôi trong kh i
n c đen mênh mông vô t n...!!

Đ n khi tôi t nh d y, đ u nh c nh b ng, kh p ng i ê m nh c nh i t ng lóng x ng, b p th t.
Ai đó đã đ t tôi n m trên chõng tre trong túp l u nh d i hàng thông c nh b bi n. C nh đó là
b p l a đang tàn, nh ng h i nóng v n đang áp vào ng i tôi. Qu n áo tôi m không khô l m
đang có mùi kh m kh m m n. Nhìn qua khe cánh li p, b u tr i bên ngoài t i đen l p lánh đ y
sao. Trong bóng t i nh nh há nhem c a túp l u, tôi nhìn l m dáng m t cô gái đang ng i
g c đ u trên hai đ u g i ng g t. Nhìn th y và bi t th , tôi v n b t đ ng r i l i chìm vào hôn mê
không còn ý th c đ c gì n a.

Sáng hôm sau, cô gái kh đánh th c tôi :

- Ch i !..có kho không ?

Tôi m m t ng ngác nhìn cô gái. Cô gái đ p, m nh mai, trông r t hi n. Nét m t cô đ y lo ng.
Ánh sáng đ u ngày soi qua khe c a li p chói chan nh c nh i. Tôi b i h i nh l i nh ng gì đã
x y ra. Ti ng nói cô gái sâu ng :

- Em tên Di u Lan. Ch đ em đánh đ u thêm cho ch .

Tôi ch t hi u :

- Không. Ch kho r i. Ch không sao c .

Tôi v t đ a tay ôm choàng đôi vai g y Di u Lan, òa khóc n c n . Nàng nh ng i thân nh t c a
tôi lúc này. N c m t tôi dàn d a t đ m vai áo nàng.

- Em đã c u ch t i hôm qua ?

- Đây, sao ch làm nh th ? Có ph i ch đ nh t t ? Em đã chú ý t lúc ch b c xu ng
n c r i đi nhanh ra xa...cho đ n lúc không còn nhìn th y ch , em m i phóng ra...

- Đáng l em đ ng ra tay...có ph i h n không ? Ch đâu mu n s ng !

Ti ng nói tôi l p l ng ngh n ngào v i n i đ ng cay qu n qu i ti p t c đ t cháy ru t gan mình.
Tôi nhìn chăm chăm cô gái tr xa l đ i di n đã c u s ng tôi trong gi phút tuy t v ng t t cùng
đêm qua. Tôi th m cảm n khi nghĩ r ng cái ch t không ph i là chuy n đ dàng đ n cho mình.
Gi tôi l i mu n s ng. Tôi c m th y g n g i v i Di u Lan đ r i không ng n ng i k l s tình,
nh trút b t đ n đau t i nh c đang ch i n ng c i lòng.

Khi k t thúc câu chuy n, n c m t tôi tuôn dài trên đôi má nh t nh t. Di u Lan nhìn tôi, m t

nàng cũng đ
hoe :

- Đ i ch còn ni m hy v ng, v n còn t ng lai t i đ p n u ch nh n n i ph n đ u không nh em. Cu c đ i m i con ng i nhìn l i ch ng có gì g i là vui, ho c bu n. Dù trong hoàn c nh nào ai ai cũng ph i ch p nh n đ hoàn thành trách nhi m c a mình trong danh đ tr c đ ng T o Hóa.

- Em nh th nào ? Tôi b n ch n h i.

- Em đ y à ! Ch có tin r ng em đang b nhi m HIV không ? Đ i s ng em bây gi ch là giai đ n. Em đã bi t đ c ngày gi cái ch t nó s đ n v i em, nh ng em không chán ch ng tuy t v ng. Em r t bình tnh và vui s ng đ làm tròn trách nhi m c a mình.

Tôi ng ngác không tin nh ng gì Di u Lan nói. M t cô gái đ p, duyên dáng, m nh mai, tu i đ i ch a quá ba m i i đang m c căn b nh quái ác c a th k . Di u Lan nói ti p :

- Em đã có ch ng và s ng r t h nh phúc. Ch ng em yêu th ng, c ng chi u em. M t năm sau em đi m kh i u cánh tay. Em th máu m i phát hi n em b nhi m căn b nh ghê t m y. Em cũng không rõ nó lây lan t đâu. T đó, ch ng b , ng i thân xa lánh, xóm làng k th . M i ng i ghê t m nhìn em b ng đôi m t khinh b l n s hãi. Em b nhà c a quê quán, trôi gi t đ n ch n xa l này v i hy v ng r ng đ ng ai bi t đ n căn b nh hi m nghèo c a mình đ em đ c s ng n n p v i ni m vui bình an c a nh ng ngày còn l i trên tr n gian đ y b t h nh này. Em đ ng nên căn l u này đ sinh s ng b ng ngh b m vá v xe đ p và t thu c lá l trên góc bãi bi n này nhi u năm qua. Ch tin không ?

Nh ng bu i chi u, ho c t i em th ng đi đ c theo b bi n bi u không nh ng bao cao su cho ai c n s đ ng, nh ng t gi y phòng, ch ng b nh Aids đ c photo phát không. Đôi lúc, em giúp đ ít ti n cho nh ng cô gái l đ ng không g p đ c khách bán thân trong đêm. Nh ng lúc có c h i, em khuyên nh m i ng i hãy t g n gi b n thân mình. Ti n dành đ m có đ c em thích làm nh ng vi c y. Em không mu n ai gi ng mình. M i ng i c n đ c kh e m nh, h nh phúc mà t h có đ c. Sau đó, trong đêm thanh v ng, c nh sóng bi n rì rào đã ru em đi vào gi c ng ngon lành, kh e kho n và bình an t ng đêm, t ng đêm ch ! Em không than phi n, trách ph n. Em không chán n n, buông xuôi. Em yêu đ i cho dù t th n đang ch n v n tr c m t c p đi m ng s ng c a em trong tích t c b t c lúc nào. Ch th y không ? Cu c đ i này v n còn cho ta c h i dù r t ng n. Hãy n m l y c h i hoàn thành trách nhi m.

Tôi không ng m t cô gái m nh mai nh nh n đang mang trong ng i m t căn b nh hi m nghèo l i toát lên m t s c s ng mãnh li t và th t an bình v i t m lòng t tin. Nhìn l i mình, n i b t h nh ch a đ n ph i ngã q y, suy s p. Tôi v n còn m t c th kh e m nh. Tôi có nh ng m c. Tôi còn có c h i t o đ ng m t t ng lai nh ý mu n cho chính b n thân mình. Tôi còn có đ c nh ng đ a con yêu th ng đang ch tôi. Và r i tôi s có h nh phúc, dù nh noi, dù hi m mu n không b ng ai, nh ng là c a mình. Tôi có đ i u ki n, c h i v t thoát thân ph n y u hèn đ i u mà Di u Lan g n nh đã m t. Th thì t i sao tôi y u hèn, buông xuôi tr c nh ng thách đ c a cu c s ng.

- Nghe em k , ch c m th y t h th n không nh ng cho b n thân mình, còn v i các con c a ch , gia đình, cha m , anh ch em, dòng h . Ch ph i làm gì và nh t đ nh ph i nh th . T h y di t thân th mình là có t i. T i đ i v i cha m , v i đ ng T o Hóa.

Di u Lan nhìn tôi, mỉm c i đ ng tình :

- Ch có đ c suy nghĩ h p lý. Ch hãy ph n đ u. Đ i u c n nh t chúng ta ph i bi t t tin n i chính mình đ t mình b c đi v ng ch c mà không b v p ngã.

- Đã h n là th . Em đã giúp ch ngh l c v n lên và nhìn đ c nh ng gì c n làm.

- Hoàn c nh ch cô đ n, n u không ng i, ch em mình cùng s m h m bên nhau.

- Ch ch ng còn bi t v đầu lúc ra kh i tù. Nhà c a, ch ng con đó...trong t m tay, sao ch th y khó với t i....vì t ái, vì sĩ di n, không làm gì đ c, do mình thua sút, hèn h chẳng ? Còn v i Di u Lan, căn b nh em có th ch a tr không đ n n i ph i tuy t v ng.

Di u Lan c i giòn giã, n c i đ y thách đ :

- Ch a tr ? Em nghèo không đ s c đành phó thác s m nh. Nh ng gì mình đ c quy n h ng thì ch ng bao gi đ n tay mình. Trên đ i v n có nh ng t m lòng nhân h u giúp ng i, cho không bi u không đ c u m ng s ng k khác. Kh n thay, v n có nh ng thành ph n ích k , ch bi t thu tóm, ai ch t m c ai. Em ch a tr b nh b ng l i s ng, b ng vi c làm gi a không gian trong lành v i ni m vui t có....th đó ch .

Ngày tháng sau đó, Di u Lan và tôi quy t di chuy n đ n m t vùng bi n xa l khác. C n thi t thay đ i không khí, b i c nh cu c s ng, tránh nh ng nhàm chán quen thu c quê mình có th phân hóa, gây phi n ph c tình c m không tránh kh i v sau, an tâm làm l i c m .

B ng m t quy t tâm, v i nh ng đ ng b c ch t chiu, quán n c bên l đ ng cũng g n h ng bi n v a m i đ n đ c m c lên. Nói là quán, nh ng ch là mái che b ng cốt đ t trên b n tr t a vào m t g c cây thông l n. B n vách đ c che ch n b i nh ng t m c t tông, ho c v i nh a. Nh ng chi c gh vuông nh th p x p x . Dã chi c bàn g t p ráp n i b ng thùng đ n. M t t thu c bán l cũ mềm đ c x p nh ng gói thu c lá r ti n đ ngay gi a quán. Vài v và ru t xe đ p cũ treo trên g c cây thông, m t thau đ ng n c th ru t xe, m t thùng s t nh đ ng búa, ki m, m l t, vài đ ng c linh tinh b m vá v ru t. C ng i chúng tôi là th v i t t c nh ng ch t chiu và tìm ki m đ có đ c.

Bu i sáng tinh s ng, tôi bán vài ly cà phê đen nóng, nh ng đ u thu c lá l cho nh ng ng i đ p xích lô, ba gác đi v i u ng v i. Bu i tr a nh ng ly đá chanh, nh ng ly cà phê đen đá r ti n cho khách gi i khát qua đ ng, nh ng k nhàn du ng i hóng gió bi n, nh ng cô c u h c sinh nhác h c t t qua giáy lát đ r i đ a nhau trên chi c xe đ p tìm n i thanh v ng tình t .

Di u Lan th nh tho ng có ng i đ n nh bôm ho c vá v xe. không nh ng th , nàng còn s a ch a đ c nh ng h h ng l t v t cho chi c xe đ p c a ng i dân mi n quê trên đ ng đi ngang. Ch th i gian ng n, tôi cũng nh Di u Lan đã quen các công vi c nh nhoi trong quán. Chúng tôi s ng bên nhau thân m t, chia x nhau ni m vui, n i bu n, nh ng c c c, n i khó khăn cùng ch u đ ng, t ng chén c m manh áo...và m t tình th ng yêu h n c ru t th t trong túp l u g i là quán n c bên v đ ng...!

Nh ng bu i t i r nh r i hai ch em thích th b d c b bi n nhìn trắng lên, ho c nhìn bi n c m o trong s ng đêm, nghe sóng bi n rì rào, ng m nhìn t ng đ t sóng nh p nhô tràn lan lên b cát m n. Thích n m dài trên bãi cát khô, th h n theo gió tho ng mây trôi. Thích nhìn b u tr i l p lánh đ y sao. Thích đ m say s a nh ng vì sao li ti trên n n tr i bao la không bao gi đ t, mà cõi lòng đng đ y quá kh , hình nh ng i thân, ch ng con, nhà c a, gia đình riêng t m i ng i. Nh ng m u tâm s đ c kh i đ y qua ti m th c đ ng k nhau nghe trong yêu th ng nu i ti c. Di u Lan th ng nh c đ n anh ch ng, nh ng k ni m, nh ng h nh phúc v i bao th ng nh và đ v . Nàng v n còn mong c lúc nào đó g p l i ng i ch ng b i b c đ nhìn cho rõ m t k b i tình, cũng ch vì căn b nh hi m nghèo mà anh ta v i đ t b cô v xinh đ p không luy n ti c. Tôi nh hai đ a con ru t th t không lúc nào nguôi. Ngày tôi vào tù, đ a trai đ u năm tu i, đ a gái k lên ba th đ i. Chúng đng s ng thi u tình th ng c a tôi, bên c nh ng i đàn bà không máu m ru t th t, không mang n ng đ đau. Tôi mong t o c h i đ đ c s ng g n con tôi. Chúng ph i đ c s ng bên tôi dù b t c giá nào đ tôi có đ p đ c nuôi

ng d y d con tôi nên ng i. Con tôi là ngu n h nh phúc duy nh t, là ph n th ng vô giá mà T o hóa đã ban cho tôi.

T ng ngày tôi nh t nh nh dành d m t ng đ ng ti n ki m đ c đ mua đ c m t máy may cũ. Tôi quy t th c hi n cái ngh tôi đã có đ c ngày x a c a m đã d y tôi. Ngoài nh ng ly cà phê, nh ng đi u thu c l , nh ng cái bánh k o nh nhoi bán đ c, tôi chăm chú may vá theo nhu c u c a ng i dân quê mang đ n. Tôi nh n may gia công khi có ai đ t hàng. Di u Lan đ ng góp s c v i tôi. Nàng t ra năng n công vi c, luôn luôn vui đùa và lúc nào cũng h n nhiên vô t nh đ c quên đi t th n đang ch n v n tr c m t. Th t t i nghi p cho ki p h ng nhan đa truân. Ph i bi t t tin vào chính mình. Ph i bi t t c u l y b n thân mình dù trong hoàn c nh nào. Chính là bí quy t thành công mà Di u Lan v n th ng nh c đ n t o cái l c trong cu c s ng c a hai ng i. Cũng chính vì th , tôi yêu m n Di u Lan nh cô em gái c a mình, cho dù nàng đang b nhi m HIV đ n giai đ o n hai. Tôi không s lầy lan. B nh Aids ch đ dàng truy n nhi m qua đ ng vào máu và tình d c. Tôi hi u và th t an tâm b bên nàng. Tôi cũng không b nàng cô đ n. S ng ch t có s , tr i kêu ai n y ch p nh n. Cho dù tôi có b nhi m b nh nh nàng tôi không ân h n, n u không tôi cũng không còn s ng sót đ n hôm nay. Tôi ăn chung đ ng v i Di u Lan không r i m t b c.

T tin vào chính mình, tôi mi t mài tìm ki m, sáng t o, thi t k đ c nhi u m u mã qu n áo m i l , đ p m t và thông d ng. Quán đ c s a sang, nâng c p cao ráo, r ng rãi, t m t và s ch s . Các c a ti m buôn trong vùng bi t đ c đ n đ t hàng, giá c nh nhàng, nên khách hàng có th ng xuyên. Tôi mua s m thêm máy móc, tìm thêm ng i làm. Công vi c làm ngày ph t lên. Tôi và Di u Lan t u đ c m t ngôi nhà khang trang sau b n năm ph n đ u b ng cách t tin vào chính mình đ t c u l y b n thân mình. Ngôi nhà m i mua đ c ngay gi a trung tâm th tr n v a là ch c a tôi và Di u Lan, v a là hi u may có trên m i máy may và m t s nh công.

Nh ng ngày đ u t t t i trong bao n i lo toan công vi c, tôi cũng đã đ tâm d d m, nghe ngóng ch ng con và nhà c a c a tôi. Ch ng tôi v n p ng i đàn bà y su t và đ ng nh đã quên h n s hi n đi n c a tôi trên c i đ i. Th i gian cũng đã dài, cũng đã b y tám năm hai ng i g n bó nhau thì chuy n quên ng i v cũ h n là đ ng nhiên c a ng i đàn ông b c tình. Hai đ a con c a tôi có đi h c, nh ng không lành l n, chúng v n đói khát, thi u th n. Đ i s ng con tr không đ c yêu th ng chăm sóc, h ng đ n, d y d th ng mang m c c m cô đ n và tr m c m đ n d i kh .

Tôi c y ng i đ n đánh ti ng v i ch ng tôi đ tôi đ c nh n hai đ a con. Tôi không mu n đ i đi n nh t là ng i đàn bà l ng l oàn kia đã ngang nhiên l n x vào c p h nh phúc c a tôi. Tôi mu n tránh xô sát, ho c đ u kh u nh ng l i l th t c khi c n gi n và lòng t ái sôi lên. N u c n, tôi có th nh lu t pháp can thi p. Tuy nhiên, khi nghĩ đ n hai con tôi sau này không có cha, tôi ch a n đ t tình.

Ph i m t m t ít lâu tôi m i đ a đ c hai con tôi v s ng bên tôi đ tôi đ c chăm sóc chúng. Bây gi tôi đang th c s h nh phúc v i hai đ a con ru t th t c a mình và không còn m i c g i h n.

Vào m t bu i t i, Di u Lan đ n v nhà m t ng i đàn ông và gi i thi u :

- Anh Nhân, ch ng c a em đ y ch . Sau khi bi t em nhi m HIV, anh y có v l là và l ng tránh em và còn nghi ng em đi u này đi u khác, em bu n r i b nhà, b quê mà đi nh ch đã bi t. Sau đó, nh l i tìm em kh p n i, gi m i g p.

- M ng cho h nh phúc c a em, v ch ng sum h p. Gia đình mình l i có thêm ng i, đông và vui. Tôi v a nói, v a nhìn Nhân, trông anh chàng cũng đ ng đ n, trí th c. Di u Lan và Nhân r t x ng đôi, v y mà hôn nhân không đ c thông su t cũng ch vì b ám nh căn b nh hi m

nghèo. S ng v i Di u Lan tôi th y nàng luôn vô t nhí nh nh và vui tính, không g n chút u t lo l ng gì trong cu c s ng trong lúc nàng mang căn b nh quái ác c a th i đ i. Th i gian sau này s c kh e c a Di u Lan l i r t t t, da d h ng hào đ y s c s ng. Hy v ng Di u Lan có th s v t qua b nh t t. Tôi nói nh th cho Nhân bi t đ m ng.

Nhân lên ti ng :

- Th a ch , em tìm Di u Lan đ đ a v em v quê ch a b nh. Em đ kh n ng đ lo và em s th c hi n đ c. Em ch c ch n v em s qua kh i.

- Chúng em đã bàn tính khi v a g p nhau ngoài th xã. Th y anh Nhân đi tìm em là em m ng l m ch . Em ch c u xin em là ng i đàn bà kho m nh đ có đ c c m làm v , làm m , em ch m c nh nhol v y thôi. Ch cũng th , hy v ng anh s nghĩ l i và tr v v i ch m t ngày nào đó. Ch hãy tin nh th . Tôi cũng đ t ni m tin nh Di u Lan nói và tôi ch đ i đi u y s đ n v i tôi vào m t ngày nào đó. Hai đ a con c a tôi là ni m hy v ng, là nh p c u đ a ch ng tôi tr v v i tôi.

Tôi bu n bu n nói :

- Em tính b ch đi sao ch ? Tình nghĩa ch em nh ru t th t bao nhiêu năm, em là ng i đã c u s ng và làm l i cu c đ i c a ch . N u không thì ch ch ng có ngày hôm nay.

- Nhà c a, tài s n này ch hãy gi l y. Em mong ch a lành b nh, r i em đi ra đi vào v i ch mà. Nhân ti p l i :

- Đã bi t nhau thì v ch ng em xem ch nh ng i ch ru t, Lan đã nói v ch cho em nghe, v ch ng em không đ ch ph i cô đ n.

Vài ngày sau, Nhân đ a v v quê, ngôi nhà l i thêm v ng nh ng lúc v đêm quanh qu n có ba m con. Công vi c may vá tr c đây có Di u Lan ph giúp, gi ch mình tôi coi trong ngó ngoài v i m t s công nhân, th t v t v nh ng tôi c m th y v a lòng nh ng gì mình đã đ t đ c v i ni m t tin chính mình . Tôi ti p t c phát tri n công vi c làm, mua thêm máy móc, c n thêm th và ngôi nhà đ c n i r ng ra phía tr c thành m t shop may có b ng hi u th t b th . Hai năm sau tôi nghi m nhiên tr thành ch nhân m t ti m may m c tuy không đ s nh ng n i b t nh t nh c a th tr n.

M t bu i chi u, con gái tôi đi h c v , ch y ùa vào nhà tìm tôi và reo lên :

- M i ! ba v m ! Ba v !

Tôi s ng s và không tin đó là s th t, đi u mà bao lâu tôi đã c m . Tôi ôm ch m l y con tôi v i ni m vui :

- Con nói gì ? Ba con v . Th t không ?

- Ba g p con c ng tr ng và b o chúng con đ n v nhà đ g p m .

V a nói, đ a con gái tôi v a kéo tay tôi ra tr c sân. Tôi th y Duy, ch ng tôi đang n m tay th ng con trai b c qua c a ngõ. Tôi ôm con tôi đ ng l ng nhìn ch ng tôi trong n i xúc đ ng b i h i.

- Em ! anh mong đ c v v i em. Hôm nay anh v v i em. Em ch p nh n em nhé.

Ni m c m xúc tràn ng p, tôi nói không thành ti ng :

- Anh ! anh th t s v v i m con em đ y sao ?

- Anh v t l i v i em. Anh c u xin em m t s tha th .

Tôi nói nh trút n i ni m ray r t, nói đ gi i t a :

- Em ch p nh n t t c đ có ngày hôm nay vì t ng lai hai đ a con đ chúng nó đ cha, đ m , trong lúc anh đã b ph em t lúc em còn trong lao tù. Em đã t tin chính mình đ t c u l y em, c u l y gia đình có đ c ngày hôm nay. Nh ng ngày không có anh, em xem nh anh đã v ng nhà và bây gi anh m i v . Nh ng gì anh đã làm ch là s đ am mê nh t th i c a m t ng i đàn ông mà thói th ng v n có. Em tin nh th . Và em ch p nh n.

- Anh cảm n em đã nghĩ đ c nh th cho anh.

Tôi h i :

- Còn ng i đàn bà mà anh đã t ng ô m p ? Không l anh b r i h , t i nghi p h ch ?

- Anh đã đ i cô y ra kh i nhà g n n a năm nay. Anh không ch u n i cái thói say mê c b c su t ngày đ n khánh t n, suýt chút n a ph i bán nhà tr n . Cũng may anh đã th c t nh đ c đi u sai trái c a mình. Em tha th cho anh.

Ch ng tôi đã tr v v i tôi và v i con tôi. Chính s tr v c a anh là s xác nh n ni m tin c a anh n i tôi đ ch ng tôi có đ c cu c s ng t t lành không nh ng cho tôi mà cho các con c a tôi. T lâu tôi c u mong anh có s thay đ i toàn di n. Tôi mong anh c g ng chăm sóc, vun vén gia đình đ ch ng t mình là ng i đàn ông x ng đáng và làm ch đ a v ng ch c cho m con tôi.

Qua bao năm tháng lao đao ng p l n trong gian kh đ c v n lên trong ni m t tin cho chính mình, tôi đã th c s h nh phúc bên c nh ch ng con v i n i c m th t nh nhoi c a con ng òi. Nh ng lúc ng tâm h n, nh l i giây phút suy nghĩ nông c n thu nào tôi không kh i rùng mình n l nh. Tôi luôn nh n Di u Lan, cô gái tr đ p, đ c h nh, có lòng v tha l i v ng ph i căn b nh hi m nghèo, đã v c tôi ngoi lên b ng tình th ng và ngh l c c a nàng đ tôi có đ c ngày hôm nay. Tôi luôn c u nguy n n Trên phù h Di u Lan v t qua đ nàng đ c mãi h nh phúc bên ch ng và nh ng đ a con đ th ng...mà nàng h ng c m ..! (Trích trong <http://maylangdu-vnfl.blogspot.com>)

)